

عنوان مقاله:

بررسی و شناخت عوامل روانی و بصری موثر در معماری کانون های پرورش کودک

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سعیده زینلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کاشان، کاشان، ایران

بهداد پزشکی - پژوهشگر دوره دکتری، گروه معماری، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

در طول چند دهه گذشته آگاهی های جهانی نسبت به محیط تعلیم و تربیت خلاق و سازنده، موضوع طراحی فضاهای آموزشی کودکان را بسیار مطرح کرده است و به تجربیات آموزشی کودکان ابعاد جدیدی بخشیده است. اکنون این نکته عمیقاً قابل درک است که محیط بهتر، آموزش و پرورش مطلوب تر را در پی خواهد داشت چرا که محیط فیزیکی به سبب ساختار خود می تواند تعاملات و در پی آن فرآیند یادگیری را تقویت و یا تضعیف نماید. و این اعتقاد وجود دارد که رویکردهای جدید نیازمند حرکت، کارگروهی و پویایی کودکان است از این رو تعریف نیازها و چگونگی سازماندهی بستری که چنین نحوه یادگیری در آن قابلیت ظهور داشته باشد از اهمیت ویژه ای برخوردار است. ساختمانی که برای کودکان طراحی می شود نوع خاصی از معماری است که هر یک از اجزا در آن معنی خاصی را برای آن ها تداعی می کند. خیالات و تصورات آنها را بر می انگیزد و آنها را وادار نماید تا بر طبق طرحواره های ذهنی خویش رفتار کنند. عامل کلیدی در طراحی این محیط فیزیکی قادر بودن کودکان به خلق محیط های یادگیری خودشان می باشد نه اینکه در فضایی قرار بگیرند که همه چیز برای آنها از پیش تعیین شده باشد. این مقاله با هدف بررسی و تحلیل عوامل روانی و بصری موثر در طراحی و معماری کانون های پرورش کودک تنظیم گردیده است. روش تحقیق به صورت کیفی- توصیفی می باشد. پس از بررسی اثرات عوامل روانی و بصری بر روی یادگیری به شرح محیط آموزشی سالم پرداخته شده است که بدون تردید تاثیر بسزایی در طراحی معماری فضاهای آموزشی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

عوامل روانی، عوامل بصری، معماری، کانون پرورش کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759986>

